

JORNADA PER LA VIDA: LA VIDA, BONA NOTÍCIA

La solemnitat de l'Encarnació del Senyor, que enguany hem celebrat en la nostra diòcesi en acabar l'octava de Pasqua i la solemnitat de Sant Vicent Ferrer, és el dia triat per la Conferència Episcopal Espanyola per a celebrar la Jornada per la Vida. El lema d'enguany (La vida, bona notícia) ens recorda, en primer lloc, que la vida de tot ésser humà és un do de Déu que hem d'acollir amb alegria i amb gratitud. Dir que la vida en un do significa, en primer lloc, reconèixer que és una cosa que ens ha sigut donada i sobre la que no podem disposar absolutament: uns pares poden decidir, en un moment donat, tindre un fill; però mai podran decidir qui serà el seu fill, perquè cada ésser humà és una criatura única, la identitat personal de la qual no depèn dels pares biològics. Acollir una vida humana és acollir a una persona estimada i volguda pel Creador i, per tant, ha de ser acollida amb el mateix amor amb el qual Déu l'ha cridada a l'existència.

Dir que la vida és un do implica també reconèixer que no és un dret: ningú té dret a tindre un fill; són els fills els qui tenen dret a ser acollits en el si d'una família en la qual puguen experimentar el que significa sentir-se estimats incondicionalment i en la qual tinguen el necessari per a desenvolupar-se i créixer amb la dignitat que correspon a tot ésser humà. Un do és, en certa manera, un regal, però és més que un regal: quan rebem un regal podem fer amb ell el que vulguem. En canvi, un do, és una cosa sobre la qual no podem disposar d'un mode absolut, sinó que tenim una responsabilitat de cuidar-lo i preservar-lo.

Considerar la vida d'una altra persona com un dret que algú pot tindre o com una cosa de la qual es pot disposar, obri la porta a justificar greus violacions de la dignitat de l'ésser humà. En el moment en què estic escrivint estes línies s'acaba de publicar la declaració *Dignitas infinita* del Dicasteri per a la Doctrina de la Fe. En este document magisterial (el contingut del qual anirà exposant en pròxims escrits setmanals) es denuncien molts comportaments que són atemptats contra la dignitat infinita de l'ésser humà, alguns d'ells relacionats amb el valor de la vida humana: "homicidis, genocidis, avortament, eutanàsia i el mateix suïcidi deliberat... Serà necessari també esmentar ací el tema de la pena de mort".

Un do és sempre una cosa positiva, la qual cosa ens porta a acollir-lo incondicionalment: té valor en si mateix i per si mateix, i no per les circumstàncies que l'acompanyen, per la qual cosa ha de ser respectat absolutament. Això implica l'obligació que tots (cada persona i la societat en el seu conjunt) tenim de cuidar tota vida humana, especialment quan més fràgil i vulnerable és: en els seus inicis; en els moments de dificultat que fan la vida difícil per a les persones; i, sobretot, en les situacions de malaltia, en les quals el fet que una persona volguda continue amb vida, ha de ser viscut com una bona notícia. Que la celebració d'esta jornada ens porte a tots, especialment als creients, a testimoniar la nostra gratitud a Déu pel do de tota vida humana.

***Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València**